

Hlavním cílem této práce je zmapovat sociální vztahy klientů skupinového chráněného bydlení BONA o.p.s. (dále jen Bona).

Klienti Bona jsou lidé trpící dlouhodobým závažným duševním onemocněním - v celé této práci pro zjednodušení používám převážně termín lidé trpící duševním onemocněním, popřípadě termín lidé s duševním onemocněním.

Tuto skupinu a problematiku spojenou se závažným duševním onemocněním vyčerpávajícím způsobem popisuje van Weeghel v předmluvě sborníku Community care and psychiatry rehabilitation for persons with serious mental illness (2002), jako skupinu, pro níž jsou typické duševní problémy, které jsou „chronické“, nebo hrozí, že chronické budou. Trpí některou z forem duševního onemocnění (nejčastěji schizofrenií, ale mohou sem být zahrnuty i závažné poruchy nálady nebo poruchy osobnosti), která určitým způsobem omezuje jejich fungování v jejich běžném sociálním prostředí. Přestože projevy onemocnění jsou v užším, klinickém smyslu obvykle epizodické, funkční postižení mívá stálejší charakter. Mnozí z těchto lidí se, podle okolností, potýkají s dalšími omezeními: nízký příjem, nedostatek sociální opory a dlouhodobá hospitalizace. Mohou se zde objevit také sociální bariéry ve smyslu stigmatizace, nedostupnosti služeb nebo nedostatečné informovanosti o dostupných službách. Kombinace těchto negativních faktorů často vede k sociálnímu znevýhodnění a omezené kvalitě života. Bez přiměřené podpory se lidé patřící do této skupiny setkají s velkými obtížemi při získávání a udržování svého místa ve společnosti.